

her i Kjøbenhavn er Skif og Brug, at de ikke udføre dem; de have ikke Lyst til at udføre disse Operationer, der maaskee, om jeg tør bruge dette Udtryk, forekomme dem at være under deres Værdighed. Nu forekommer det mig mindre rigtigt og billigt at paalægge Barbererne, at de skulle underkaste sig en Prøve, for at de kunne komme til at udføre nogle Operationer, som Lægerne nok kunde udføre, naar de vilde. Jeg vil ogsaa tillade mig at bemærke, at det endnu fra en anden Side forekommer mig mindre billigt, at paalægge Barbererne denne Forpligtelse. Jeg har nemlig erfaret af Lovudkastets Motiver, at ogsaa andre Personer her i Kjøbenhavn, in specie Fruentimmere, kunne, mod at underkaste sig denne Prøve i at kopsætte og aarelade for Overkirurgerne, faae Tilladelse til at udføre disse Operationer, og det synes mig derfor at være mindre billigt, at paalægge Barbererne at tage en Slags Examen til Udøvelsen af en Praxis, paa hvilken de ikke have Eneret. Det kongelige Sundhedscollegium har ogsaa heri erklæret sig enigt, som det erfares af Motiverne. Det er der udtalt, at denne Erhvervsfilde, nemlig at kopsætte, burde staae aaben for Enhver, der beviste at være i Besiddelse af den dertil fornødne Kundskab og Færdighed, ligesom paa den anden Side Kundskab til disse Forretningers Udførelse ikke burde paalægges Barbererne som en Forpligtelse. Jeg vil med disse Bemærkninger tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke skulde finde sig besøjet til at tage under fornyet Overveelse, om der virkelig skulde være tilstrækkelig Grund til at paalægge Barbererne at underkaste sig denne Examen og derfor erlægge et Gebyr af 5 Rbd., som maaskee for mange fattige Barbeersvende i Forbindelse med de andre ikke ubetydelige Omkostninger til Borgerskabs Erhvervelse kunne være besværlige nok. Jeg skal dernæst tillade mig blot at henstille til Udvalget en ganske kort Bemærkning, som dog mere angaaer Redactionen. Det er med Hensyn til de Ord, der findes i Slutningen af den nye § 6, som er indstillet af Udvalget. Der staaer: „Forøvrigt skulle de i §§ 1, 2, 3 og 5 indeholdte Bestemmelser om Afgang til at udøve Barbeerning, samt om sammes

Omfang m. v., for Fremtiden ligeledes være gjældende for Landets øvrige Kjøbstæder“. § 1 i Udkastet angaaer Bestemmelserne om Afgang til at udøve Barbeerning i Kjøbenhavn, og § 5 ligeledes; § 6 indeholder Bestemmelser for Agangen til at erhverve Ret til at udøve Barbeerning i de øvrige Kjøbstæder; § 1 i Udkastet kan ikke anvendes i de øvrige Kjøbstæder, og de Bestemmelser i § 5, der kunne anvendes i de øvrige Kjøbstæder, ere allerede optagne i Contexten af Udvalgets nye § 6. Det forekommer mig saaledes mindre rigtigt, at man siger, at §§ 1 og 5 ogsaa skulle være gjældende i de øvrige Kjøbstæder, og jeg troer, at man bør indskrænke sig til, at §§ 2 og 3, der angaae Omfanget af Barbeerningsveien, alene beholdes i Slutningen af § 6, som ogsaa gjældende i de øvrige Kjøbstæder.

Drif: Under Rigsdagens første Session indkom et stort Antal Andragender fra forskjellige Egne her i Landet om, at Betingelserne for Fremmedes Bosættelse her i Landet ved Lov maatte blive nærmere fastsatte; man gjorde i disse Adresser opmærksom paa, at, medens Fremmede havde samme Afgang som Indfødte til ethvert Erhverv paa Landet og i Kjøbstæderne og som Følge heraf til ethvert kommunalt Embede og Bestilling, saa nøde Danste ikke disse Rettigheder i Udlandet, hvor man paa mange Steder havde ganske særegne Bestemmelser med Hensyn til de Udlændinge, som ville etablere sig sammesteds, og det syntes derfor billigt, at der blev givet særegne Forskrifter for Fremmedes Nedsettelse her i Landet, navnlig naar de ville vinde Borgerskab paa visse Næringsveie. Det forekommer mig, at Udvalget kun har taget meget ringe Hensyn til disse Duffer, og i alt Fald blot for Kjøbenhavns Vedkommende ved den foreslaaede Duellighedsprøve; men denne Prøve er af saa ringe Betydning, at den kun giver ringe Garantie — om den overhovedet giver nogen Garantie — for at Vedkommende ere det danske Sprog mægtige, og ifølge Udvalgets Forslag ville for Fremtiden i alle Landets Kjøbstæder Udlændinge kunne etablere sig som Barberer, og vinde Borgerskab som saadanne, uden at kunne det danske Sprog, ja endog uden at have Færdighed i at barbere eller frisere; de